

Poleg podkovstva se učenci podkovske šole uče tudi o ogledovanju živine in mesa.

Kdor želi priti v podkovsko šolo, naj vloži prošnjo za sprejem, in naj ji priloži:

1. izpisek iz krstne knjige (ali krstni list),
2. domovinski list,
3. šolsko spričevalo,
4. učno spričevalo v dokaz, da se je podkovstva izučil pri kakem kovaškem mojstru,
5. župnikovo ali županovo spričevalo o poštenem vedenju,

Ubožni prosilci, ki se ne morejo šolati ob svojih stroških, niti ne morejo pričakovati podpore od svojcev, morejo dobiti po 50 gld. podpore pri kmetijski družbi. Prošilec za podporo mora svoji prošnji poleg navedenih prilog priložiti še:

6. ubožni list,
7. potrdilo, da je že dve leti bil za kovaškega pomočnika.

Prošnje za vsprejem v podkovsko šolo naj se do 15. junija l. 1900. pošljejo vodstvu podkovske šole v Ljubljani.

Šola bo trajala do konca decembra l. 1900.

Kdor dobro prestane preskušnjo, more po postavi iz 1873. l. dobiti patent podkovskega mojstra: brez preskušnje pa sedaj nihče ne more postati podkovski mojster.

Nauk v podkovski šoli je brezplačen, učenci morejo skrbeti le za živež in za stanovanje ter za potrebne šolske knjige. Stanovanje dobodo učenci za majhno plačo v šolski sobi.

Učenci naj se oglase vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkovski šoli na spodnjih Poljanah.

Ker je po slovenskih deželah še zmerom premalo v podkovstvu izučenih kovačev in zdravnikov kopitnih boleznij, pa tudi premalo izurjenih oglednikov živinskih in mesovnih, zatorej naj bi skrbela županstva, da dobode vsaka občina vsaj po enega dobrega kovača in živinskega in mesovnega oglednika.

Ivan Murnik,

predsednik c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški,

začasni vodja podkovske šole.

Naznanilo.

Skušnje na tukajšnji podkovski šoli se bodo vršile dne 27. in 28. junija t. l., in sicer: 27. junija skušnja iz podkovstva za kovače, kateri niso obiskavali podkovske šole, 28. junija pa za učence podkovske šole iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa. Kovači, kateri hočejo delati to skušnjo, naj se oglase pri podpisnem vodstvu do dne 15. junija t. l.

Vodstvo podkovske šole v Ljubljani

dne 2. maja 1900.

Dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški.

Novice.

— **Osebnosti.** Zapovednik 56. brigade (ljublanske) general-major gosp. Liborij Frank je menjal svoje službeno mesto z zapovednikom 12. brigade general-majorjem gosp. Ferdinandom pl. De Somainom. — Štabni zdravnik gosp. dr. Fran Košmelj v Zadru je imenovan šef-zdravnikom 6. divizije. — Major pešpolka št. 17 gosp. Elija Kukić je imenovan podpolkovnikom pri pešpolku št. 16. — Stotnik v Ljubljani gosp. Danijel Bastaja je imenovan majorjem. — Premeščena sta sodna pristava gg. Jos. Roth iz Krškega v Brežice in Anton Bulovec z Brda v Ljubljano. Sodnimi pristavi so imenovani avskultantje gg. Oskar Dev za Brdo, dr. Gregor Krek za Ljubljano in dr. Fr. Pompe za Krško. Kranjski deželni zbor je v tajni seji sklenil ugoditi prošnji deželnega blagajnika gosp. Dragotina Žagarja za umirovljenje in priznavajoč popolnoma njegovo več kakor štiridesetletno, zvesto, neutrudno in odlično službovanje, mu določil pokojnino III. plačilnega razreda 3. vrste v znesku 3600 K. Naj bi vrli rodoljub dolgo in veselo užival počitek po tako dolgoletnem zaslužnem delovanju! — Učitelja gg. Štef. Primožic in Jos. Armič v Ljubljani sta te dni napravila sposobnostni izpit za poučevanje gluhonemih otrok. — Sodni pristav v Logatecu gosp. dr. Stefan Kraut je imenovan okrajnim sodnikom istotam. — Gosp. Ivan Šket, pravni praktikant pri celjskem okrožnem sodišču, je imenovan avskultantom. — Gosp. Karol pl. Stral je imenovan za svoje zasluge, katere si je pridobil za vodovod v Stari Loki, častnim občanom starološkim.

— **Učiteljske premembe.** Stalno nameščene so bile na sedanjih svojih mestih učiteljice gospodične Ana Lampret v Trati, Marija Antončič na Črnem vrhu in Marija Praprotnik v Zg. Krki. Nadučitelj v Idriji gosp. Leopold Punčuh je premeščen na Vrhniko, učiteljica v Krškem Marija Bezlaj je premeščena na Vič, učitelj v Olševku gosp. Andrej Rape je imenovan nadučiteljem v Smledniku, učitelj v Mokronogu gosp. Edvard Bohinec pa je premeščen v Ribnico.

— **Srebrno poroko** praznoval je one dni gimnazijski ravnatelj in občinski svetovalec gospod Andrej Senekovič. Še na mnoga leta!

— **Zdravniško poslopje v Toplicah** se je te dni na slovesen način blagoslovilo in izročilo svojemu namenu.

— **Provokacija.** Z Notranjskega se nam piše: Sekundarni vlak Št. Peter-Ljubljana je imel prošli teden svoj stroj okrašen s frankfurtsko zastavo, kar je na slovenskih tleh očitna provokacija. Razmere pri južni železnici so čimdalje lepše in čudimo se res, da dopušča vodstvo svojim služabnikom taka izzivanja.

— **Dekadenca na Gorenjskem.** Pri letošnjem novičenju v radovljiškem okraju bilo je potrjenih le 22,5 odstotkov mladeničev, ki so stopili v vojaško dobo. Kje so krepki Gorenjci? Svoj čas prihajali so iz tega okraja, imenoma iz Bohinja in Doline najčvrstejši korenjaki.

— **Iz Št. Jerneja** se nam poroča: Vsled nenormalnega vremena je v naši fari obolelo do sedaj nad 50 otrok šolarjev za nadušljivim kašljem. Zaporedoma umrli so že štirje otroci. Kašelj uboge otroke skoraj omami, da se kar na tla zgrudijo in postanejo kar črni v obrazu.

— **Zanimiva obravnava.** Vzklicno sodišče v Ljubljani se je te dni bavilo z principialno zanimivo zadevo. Okrajni komisar gosp. dr. Stadler pl. Wolfersgrün je pred kratkim s svojim avtomobilom na državni cesti srečal voz, s katerim so se peljale štiri osebe. Konj se je splašil in padel z vozom in z ljudmi vred v jarek. Vzklicno sodišče je izreklo,

da je vožnja z vsakovrstni motorji sploh dovoljena, gosp. dr. Stadler da je bolje storil, ker se ni ustavil nego kar naprej peljal, češ, če bi se bil ustavil, bi bil avtomobil še bolj rotpotal in bi se bila lahko še večja nesreča zgodila.

— **Slovenska šola v Celju.** Krajni šolski svet slovenskih okoliških šol je kupil krasen prostor na severni strani celjskega mesta, pa vendar v mestu samem za stavbo slovenske okoliške šole.

— **Nabor v Trstu.** Menda ne le v Trstu, ampak tudi povsod drugod vlada razvada, da se fantje nekoliko napijó ter semtertje počenjajo tudi reči, katerih bi v normalnem stanju ne storili. Tako je bilo in bo drugod in tudi v Trstu. Da slovenski mladeniči na svojih tleh, čeprav so morda slučajno sedaj pokrite s tržaškim tlakom, prepevajo slovenske pesmi, to je povsem naravno. A „Piccolo“ se zgraža nad veselimi slovenskimi fanti, ker so se predrznili peti slovenske pesmi na Korzu. Klicali so baje tudi nekake želje, ki ne morejo baš prijetno doneti za ušesa irredentarjev. Ne vemo, če je res. Toliko pa konstatira „Malček“, da je bilo vsled razgrajanja več fantov aretiranih in da so o tem tržaški meščani igrali krasno ulogo lovcev na človeško meso. Torej prav kakor v Celju, kjer so renegati pomagali loviti slovenske fante! Škandal! „Piccolo“ pa je skrajno nepreviden, da tako pridno povdarja slovensko narodnost novincev! Kje pa je po takem tisti „čisto italijanski značaj dežele“, ako o priliki nabora slovenski fantje razgrajajo po tržaških ulicah in se drznejo v „paradižu“ Signorije krožiti slovenske pesmi?

— **Medveda** so ustrelili lovci kneza Windischgraetza v Bistrici. Klatil se je že kakih 14 dni po kamniških gozdih, škode ni naredil. Pred 40. leti je bil ustreljen zadnji medved v teh krajih. Srečni lovci so Valentin Zlahnan, Andrej Uršič in drugi. Medved je precej velik in se je bržčas priklatil iz bosanskih gozdov.

— **V Ameriko** jo je hotel popihati neki Horvat iz Kola pri Črnomlju. Ker pa še ni imel leta za Ameriko, in ki bode moral popred tukaj služiti vojakom, so ga prijeli in poslali na Žabjek.

— **Ošpice.** Na Ostrožjem brdu v političnem okraju Postojna je šola radi ošpic za štirinajst dni zaprta.

— **Iz strahu pred kaznijo** je pobegnil z doma 10letni šolski učenec Karol Vojska. V šoli je dobil slabo spričevalo in se je bal, da bode doma vsled tega tepen. Kam je šel, se ne ve. Najbrže se klati kje po ljubljanski okolici. Na čelu in na zgornji ustnici ima zaceljeno rano.

— **Potres.** S Trebelnega pri Mokronogu se nam piše, da so čutili tam v nedeljo, 29. aprila, ob pol 7. uri zjutraj precej močan potresni sunek, katerega je spremljalo podzemsko grmenje. Sunek je prihajal od severo-zahoda.

— **Nezgoda na železnici.** Pri Hrastniku je trčil lokalni vlak, ki je vozil iz Ljubljane, s tovornim vlakom. Ilo je nekaj škode. Je-li bil tudi kak potnik ali uslužbenec poškodovan, še ni znano.

— **Brez cvenka** je prišel te dni zvečer v Ogorevčevo gostilno na Rimski cesti Jagrov hlapec in si dal dobro postreči. Ko je bilo čas plačati, pa je zastoj iskal po žepih, še enega „ficka“ ni privlekel na dan. To je bilo gostilničarju preveč in poslal je po policaja, katerega se je pa hlapec tako ustrašil, da je pozabill kako se piše in je povedal napačno ime.

— **Policaj z žilavko.** V Škofji Loki imajo policaja, ki si je oskrbel volovsko žilo in pretepa ž njo prav po notah tiste nesrečnike ali malopridneže, kateri pridejo v njegovo „špekamro“. Mož mora imeti posebno veselje s svojo žilavko, kajti enkrat je bil že obsojen radi pretepanja. Zdaj ima drugič opraviti radi nje s sodnijo, toda obravnava v tej zadevi se je preložila.

— **Poskušen samomor.** Pretečene dni zvečer okoli pol 7. ure je skočil Jakob Pintar, posestnik v Studnu pri

Selcah z mostiča za deželno bolnico v Ljubljano. Voda ga je nesla najpopred po sredi, potem pa proti kraju in si je sam pomagal, da bi spet prišel na suho. Bil pa je že tako utrujen, da bi bil najbrže utonil, da mu nista prišla na pomoč dva moža.

— **Obsojen nesramnik.** Pri deželni sodniji v Ljubljani se je vršila 9. t. m. tajna obravnava proti oženemu delavcu Fr. Pikuš-u, ker je pri njem stanujoče dijake zlorabil. Pikuš je bil obsojen na tri leta težke ječe, soobtoženi dijaki pa so bili oproščeni.

— **Obesil se je** prošli teden v Kosezah pri Trnovem gostilničar Josip Samsa baje iz rodbinskih razmer. Bil je pri zadnjih občinskih volitvah v Trnovem kandidat, a je propadel.

— **Le Moniteur des Nationalités** je naslov novemu časopisu, ki je začel izhajati v Parizu kot tednik. List, ki velja na leto 10 frankov, si je postavil nalogo, braniti posamične narodnosti vsega sveta in to na podstavi narodnostnega principa, po načelu, da ima vsak, tudi najmanjši narod, pravico do obstanka in do svobodnega razvoja.

— **Nevarnost čašniških polemik.** Do kakega vrhunca zamore prikipeti jeza žurnalistov, kaže slučaj časnikarskega dvoboja na Ogerskem, ki se je pripetil te dni. Ondi sta se „sabljala“ novinarja od listov „Budapesti Naplo“ in „Magyar Szo“ ter se obadva precej dobro opraskala. Oba si nista storila drugzega žalega, nego da sta se v svojih listih žalila in pikala, kolikor je koža nesla, seveda javnosti za zabavo. Toda bilo je že to dovolj, — kajti „javnost“ je čudna stvar. Nikomur ne more biti prijetno, ako se njega ime blati in smeši pred javnostjo z očitnim namenom, da se s tem „nasprotnika“ pobije k tlom in se ga stori „neškodljivega“. To boli huje, kakor mečeva ost in izziva na maščevanje ali kaznovanje.

— **Dvoboji.** V Kečkemetu na Ogerskem sta se v ondotni jahalnici dvobojevala stotnik grof Otton Bissingen in nadporočnik Ernest Bekačy. Oba sta služila pri polkovni št. 13 in sta se nekaj sprla, zato dvoboj na pištole, v katerem je bil usmrčen stotnik grof Bissingen. Ali še ni zaručeno to starodavno „moško“ delo. Tudi dva madjarska žurnalista sta se pomerila na sablje. Vechy je dobil sabljo čez obraz, da mu je ostalo znamenje od čela preko nosa do brade. Kozor pa je dobil s sabljo po glavi. Tako sta kvit.

— **Viljem Jahn umrl.** Bivši ravnatelj dnajske dvorne opere, Viljem Jahn, je umrl. Bolehal je več časa na pljučih, naposled se je pridružila še vodenica in srčna slabost. Od zadnjega ponedeljeka je bil v nezavesti, v tem stanju je fantaziral, da je še vedno dirigent dvorne opere in je tudi mahal z rokama, kakor da dirigira. Dne 21. m. m. pa je preminol; stekel si je dokaj slavno ime kot jeden najslavnejših opernih dirigentov.

— **Grof in grofinja Lonyay pri sv. Očetu.** Grofinja Lonyay prej nadvojvodinja Štefanija je peljala svojega mladega soproga k sv. Očetu Leonu XIII., da bi skupaj prosili njegovega blagoslova in pomoč v svrhu, da jih pomiri z kraljevsko rodovino belgijsko, kateri se je Štefanija vsled svoje poroke z grofom Lonyayem zamerila in je oče nemara. zato ji je prepovedal nositi naslov kraljevske princezinje, Grofinja Lonyay je pred papežem pokleknila in mu poljubila roko. Papež je obljubil svoje posredovanje in novoporočence jako ljubeznivo sprejel in odslovil. Vatikanska straža je Štefaniji izkazala počast, kakor se izkaže članom kraljevskih rodovin.

— **Car Nikolaj v Moskvi.** Od leta 1849, ko je bil tudi car Nikolaj seveda I., v Moskvi, se še ni vršil dogodek, da bi bil posetil sveto Moskvo kak ruski car. V zgodovini ruskega naroda je to jako redek dogodek, s katerim v zvezi so bili često izvanredni pojavi ruske vnanje politike. Nekateri

krogi smatrajo tudi pohod carja Nikolaja III. v Moskvi kakor predigro velikega političnega dogodka svete Rusije in ga spravljajo v dotiko z možnim konfliktom z Anglijo. V prvo je resnično, da je car Nikolaj čutil srčno potrebo, pohiteti v naročje sijajne matuške Moskve, kjer se čuti domačega; ondi je obhajal praznik vstajenja Zveličarjevega po ruskem pravoslavnem običaju, poljubivši svoj narod v znamenje enakosti pred Bogom. Bila pa je tudi želja carice, da se seznani z dušo ruskega naroda, ki najpristniša v starodavni Moskvi. Ruski narod, kateremu je Moskva to, kar je kaloličanom Rim, začul je z zadoščenjem, da se carica podaja v Moskvo in se morda nekoliko potolaži glede dejstva, da car Nikolaj III. ni osrečen z — možkim potomstvom.

— **500 hiš zgorelo.** Iz Harkova na Ruskem javljajo, da se je ondi v nedeljo dne 22. m. m. v okraju Malinovska vnel požar, kateri je uničil 500 kmetijskih hiš. Požar se je strahovito brzo širil, ker je pihal močan veter, zato se nij moglo z lepa ognja omejiti. Ljudstvo vsled tega mnogo trpi, ker je uničena tudi hrana in živali.

— **Velik škandal v spletskem gledališču.** Neka italijanska operna družba je dne 18. m. m. predstavljala v mestnem gledališču v Spletu Verdijevo opero „Ples v maskah“. Tenorist svoje vloge ni znal ter je na nekaterih krajih pel mesto njega kapelnik, včasih pa je hotel peti, ko ni bil na vrsti in ga je morala prekinjati pevka. Enkrat ga je celo neka koristinja pocukala za rokav, naj molči. Primadona Luchini tudi ni znala vloge. Občinstvo je začelo sikati, ona pa je izjavila z odra, da jo je prisilil ravnatelj, naj poje, dasi se je branila. Nato je nastal velik krik. Občinstvo je žvižgalo, kričalo, ploskalo, vpilo: „Dosti! Proč!“, nekateri pa, naj se opera nadaljuje. Prišel je na to na oder neki igravec ter vprašal, ali naj se opera nadaljuje ali ne. Občinstvo se je pričkalo med seboj, končno pa se je opera vendarle nadaljevala. Predstave pa so bile ustavljene.

— **Devet se jih je utopilo.** V Bremenu je šlo 13 delavcev v ladjico, ki more nesti le 8 oseb in je odrinilo po reki Weser. Ko so prispeli na sredo reke jih je struja zajela in ladjica se je napolnila z vodo ter utonila. Od trinajst oseb se jih je devet utopilo, ker so eden po drugem segali, pomoči pa ni bilo od nikogar.

— **Ljudsko sredstvo proti pijančevanju.** Turki so vkljub prepovedi piti vino, vendarle hudi vinopivci. Nekateri pa poznajo izvrstno sredstvo zoper pijančevanje. Nek hadžija pripoveduje to-le: „Jaz sem svoje sosede odvadil pijančevanja s tem, da sem o pomladi natočil v posodo trtnega soka, ter vsakemu primešal nekoliko v pijačo. Trtni sok nima nobenega

okusa, zato pijanec ničesar ne čuti. Kmalu se mu pijača tako prignjusi, da opusti pijančevanje. — Morda poskusi kaka ženka na ta način ozdraviti svojega moža.

— **Nesreča na železnici.** Josip Šušmelj, delavec pri južni železnici v Trstu, je v svoji nepazljivosti ali mogoče, ker se je smatral dovolj vajenega bližini vlakov in strojev, je hodil na južnem kolodvoru po tračnicah koder je v onem času imel pripeljati brzovlak iz Italije. Nekateri so ga opozorili, naj se umakne iz nevarne poti, ali ni hotel slišati, meneč, da bode lahko skočil na stran ko se vlak približa. Res, ko je vlak prisopihal je Šušmelj odskočil ali ravno na robe, ker je zadel v tir na katerem je vlak dirjal; stroj ga je vrgel na tla in šel čez njega vkup z sedmimi vagoni. Nesrečnega Šušmelja so pobrali vsega razmesarjenega, odtrgalo mu je levo nogo, razbilo lobanjo in zgnječilo in razkosalo druge ude. Poklicali so nagloma zdravnika iz zdravniške postaje a ta je le smrt konstatiral, ker je Šušmelj v nekaj minutah bil mrtev. Stanoval je v Čedažu pri Barkovljah, star je bil okoli 40 let, doma iz Postojne. V Ljubljani ima mater slaboumno v ondotni bolnišnici.

— **Škandali v dunajskem gledališču.** V nemškem ljudskem gledališču na Dunaju se je pripetil že drugi škandal. Nedavno so igrali Gans-Ludassyjevo narodno igro „Zadnji gumb“. Občinstvo je deloma sikalo, glasno zabavljalo ter se rogalo, deloma pa ploskalo in glasno hvalilo. Policisti so morali miriti razburjene duhove. V petek zvečer pa so igrali socialno dramo „Rodbina Wawroch“, katero je spisal realni profesor Bronner. Tudi med to igro, zlasti pa v premorih so se vršili škandali. Igralci niso mogli igrati, vse je kričalo, ploskalo, sikalo in žvižgalo, profesor Bronner pa se je hodil prepadenega obraza priklanjat. Bil je velik škandal, kakoršni so na Dunaju izredni.

— **Skrivnostni cvetlični venec.** V Puzznoliju pri Noapolju se je pripetilo nedavno to-le: V neki hiši stanoval je neki udovec z svojo lepo hčerko Anino, nasproti njima pa sta stanovala dva mlada človeka, ki sta se še-le poročila. Nekega dne pride mlada Anina k sosedu vsa objokana in ji pripoveduje, da mora z očetom proč od Neapolja, kar jo zelo žalosti. V znak prijateljstva pa ji pokloni lepo geranijo, da jo ima za spomin. Prijateljica je cvetlico hvaležno sprejela in Anina je odpotovala. Čez nekaj časa pa je mlada žena presejela cvetlico in hotela vsaditi v posodo rožmarin. Toda kako se prestraši, ko zagleda v posodi med prstjo — truplo novorojenega otroka! Brž je naznanila vse policiji, ki je mlado grešnico kmalo zalotilo in zvedelo od nje, da je hotela na ta način skriti greh pred svetom.

3krat zamore vsaka srečka dobiti.

Zadnji teden.

Glavni dobitek

60.000 K, 15.000 K in 12.000 K.

v gotovini z 20% odbitka.

„Invalidendank“ srečke
à **1 krono.**

I. srečkanje: 19. maja 1900.
II. srečkanje: 7. julija 1900.
III. srečkanje: 10. novembra 1900.

Priporoča J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.